

*Mission Permanente
de la République Islamique d'Iran
auprès des Nations Unies
et des autres Organisations Internationales à Genève*

In the Name of God, the Compassionate, the Merciful

Ref. 2050/2978493

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations Office and other International Organizations in Geneva presents its compliments to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and with reference to the UA IRN 3 / 2026 dated 9 April 2026 enclosed with the Joint Urgent Appeal from Special Procedures, has the honor to transmit herewith, comments from the High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran.

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights the assurances of its highest consideration.

Geneva, 21 July 2026

Office of the United Nations
High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Emails: registry@ohchr.org

In the Name of God

The Islamic Republic of Iran, while presenting its highest respect, announces the following points for consideration regarding the allegations raised in the joint correspondence by the Special Rapporteur on the Situation of Human Rights in Iran and the Special Rapporteur on Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, concerning Ms. Lindsay Foreman and Mr. Craig Foreman (with reference number UA IRN 3/2026):

A. Legality of the arrest and judicial proceedings

The claims in the correspondence that the arrest was arbitrary and that there was no legal basis for the prosecution of the individuals named do not correspond to the facts of the case and the regulations governing the criminal procedure system of the Islamic Republic of Iran. Their arrest and prosecution were carried out on the basis of an order from a competent judicial authority and within the framework of the laws and regulations of the Islamic Republic of Iran. The charges attributed to the individuals named, including crimes related to espionage and national security, are, like other legal systems, subject to specific legal considerations and requirements, and their handling requires compliance with the confidentiality of investigations and the preservation of public security. Therefore, the failure to publicly disclose the details of the case cannot in any way be considered as a lack of legal basis for the arrest or its arbitrariness.

Also, according to the laws of the Islamic Republic of Iran, the arrest of individuals is only possible based on the order of a competent judicial authority, and judicial officers do not have the authority to arrest independent of the decision of the judicial authority. The issuance and continuation of a temporary detention order is also carried out only in exceptional cases, upon meeting legal conditions and under the supervision of a judicial authority. Therefore, the conclusions presented in the present correspondence regarding the arrest of the aforementioned individuals do not comply with the legal framework governing the criminal proceedings of the Islamic Republic of Iran.

B. Compliance with fair trial guarantees and defense rights

The perceptions reflected in the correspondence regarding the failure to comply with fair trial guarantees also lack sufficient and verifiable documentation. The legal system of the Islamic Republic of Iran has provided extensive guarantees to protect the rights of the accused. The right to access a lawyer from the beginning of being under surveillance, the right to choose a lawyer, the right to benefit from a court-appointed lawyer in prescribed cases, the right to be informed of the charges, the right to inform the family, the right to a medical examination and other defense rights are all stipulated in the Code of Criminal Procedure and the Judicial Security Document, and their observance is mandatory for judicial authorities and officers.

Also, according to Article 38 of the Constitution of the Islamic Republic of Iran and the provisions of the Code of Criminal Procedure, any coercion to obtain a confession or obtain information is prohibited, and a confession resulting from coercion or unwillingness is legally invalid. Furthermore, in addition to providing for these guarantees in domestic law, the Islamic Republic of Iran has also taken into account the principles of fair trial and the rights of defense of the accused in implementing its international obligations, and judicial authorities are obliged to observe them within the framework of established laws.

C. Detention conditions, medical services and the application of legal restrictions

Regarding detention conditions, the Islamic Republic of Iran emphasizes that domestic laws and regulations, including the Executive Regulations of the Prisons Organization as well as the Judicial Security Document, stipulate the preservation of the human dignity of prisoners, the provision of health and medical services, welfare facilities, the possibility of contact with their families and continuous monitoring of their condition, and that the competent authorities are responsible for implementing these regulations. Also, contrary to the description provided in the correspondence, in the official detention centers of the Islamic Republic of Iran there is no structure known as a 'solitary confinement cell' in the sense described in certain reports. In exceptional cases, the use of separate units is carried out solely within the framework of legal regulations, with the necessary facilities provided and under the supervision of the competent authorities

The laws of the Islamic Republic of Iran also guarantee prisoners' right to receive medical services and care at all stages of supervision, detention, and execution of punishment, and in the event of any claim being made about the physical or mental condition of individuals, the necessary legal mechanisms are foreseen to investigate and address it.

It is obvious that prisoners' enjoyment of certain legal facilities and privileges, including telephone calls, visits, and other communication facilities, also requires compliance with the regulations governing the maintenance of order, security, and discipline in penal institutions. The laws and regulations governing the prison organization provide for the imposition of proportionate, necessary, and temporary restrictions under the supervision of competent authorities in the event of abuse of these facilities or their use contrary to their legally prescribed purposes.

In the present case, certain temporary restrictions on access to communication facilities were also imposed, following the establishment of the misuse of the granted facilities and the transmission of information which, based on the reviews conducted, was inconsistent with the facts of the case and the conditions of detention, and which was subsequently published through the diplomatic mission of the individuals' respective state in that country's media. These measures were taken with the aim of preventing the continuation of such conduct and preserving the order, security, and proper administration of the correctional facility. The measures were carried out within the framework of the relevant laws and regulations, in compliance with the principles of

necessity and proportionality, and under the supervision of the competent authorities. They were administrative, preventive, and protective in nature; therefore, they cannot be regarded as an arbitrary deprivation of prisoners' rights or as an action contrary to legal and human rights obligations.

D. Evaluation of the sources and documentation relied upon

The Islamic Republic of Iran notes that a substantial part of the information reflected in the present communication is based on material published in unofficial media sources or sources whose contents could not be independently verified and which are not supported by official documents, judicial decisions, or verifiable information. Reliance on such information and the repetition thereof without independent examination and without obtaining information from the competent official authorities does not appear to be consistent with the principles of impartiality, accuracy, objectivity, and verification, which constitute professional requirements of human rights reporting.

E. Conclusion

The Islamic Republic of Iran rejects the allegations concerning the lack of a legal basis for detention, the systematic violation of fair trial guarantees, and the instrumental use of foreign nationals in judicial proceedings. It emphasizes that judicial proceedings in the Islamic Republic of Iran are conducted solely on the basis of statutory laws, the evidence contained in the case file, and the decisions of competent judicial authorities. The nationality of individuals has no bearing on their enjoyment of legal rights and guarantees, and foreign nationals, like all other persons, benefit from the rights provided for under the laws and regulations of the Islamic Republic of Iran.

Reiterating its commitment to the rule of law, the independence of the Judiciary, respect for the rights of individuals, and the guarantee of fair trial within the framework of national laws and regulations, The Islamic Republic of Iran is of the view that the genuine advancement of human rights requires constructive dialogue, respect for the principle of State sovereignty, and adherence to the principles of impartiality, objectivity, non-selectivity, and reliance on accurate, credible, and verifiable information. The Islamic Republic of Iran expresses its readiness to continue constructive engagement with the human rights mechanisms of the United Nations, within the framework of their respective mandates and on the basis of mutual respect and expects that all reports and communications will likewise be prepared and formulated in accordance with these principles and based on documented, balanced, and verifiable information.

جمهوری اسلامی ایران ضمن تقدیم احترامات فائقه، در خصوص ادعاهای مطرح شده در مکاتبه مشترک گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر ایران و گزارشگر ویژه در مورد شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز در خصوص خانم لیندسی فورمن و آقای گریک فورمن (با شماره ارجاع UA IRN 3/2026)، نکات زیر را جهت ملاحظه اعلام می‌نماید:

برداشت‌های منعکس‌شده در مکاتبه در خصوص عدم رعایت تضمین‌های دادرسی عادلانه نیز فاقد مستندات کافی و قابل راستی‌آزمایی است. نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران تضمین‌های گسترده‌ای را برای حمایت از حقوق

متهمان پیش‌بینی نموده است. حق برخورداری از وکیل از ابتدای تحت نظر قرار گرفتن، حق انتخاب وکیل، حق بهره‌مندی از وکیل تسخیری در موارد مقرر، حق اطلاع از اتهام، حق اطلاع‌رسانی به خانواده، حق معاینه پزشکی و سایر حقوق دفاعی، همگی در قانون آیین دادرسی کیفری و سند امنیت قضایی مورد تصریح قرار گرفته و رعایت آنها برای مراجع قضایی و ضابطان الزامی است.

همچنین مطابق اصل سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و مقررات قانون آیین دادرسی کیفری، هرگونه اجبار برای اخذ اقرار یا کسب اطلاعات ممنوع بوده و اقرار ناشی از اکراه یا اجبار فاقد اعتبار قانونی است. افزون بر این، جمهوری اسلامی ایران علاوه بر پیش‌بینی این تضمین‌ها در قوانین داخلی، اصول دادرسی منصفانه و حقوق دفاعی متهمان را در اجرای تعهدات بین‌المللی خود نیز مورد توجه قرار داده و مراجع قضایی مکلف به رعایت آنها در چارچوب قوانین موضوعه هستند.

ج- شرایط نگهداری، خدمات درمانی و اعمال محدودیت‌های قانونی

در خصوص شرایط نگهداری، جمهوری اسلامی ایران تأکید می‌نماید که قوانین و مقررات داخلی، از جمله آیین‌نامه اجرایی سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور و سند امنیت قضایی، بر حفظ کرامت انسانی زندانیان، تأمین خدمات بهداشتی و درمانی، امکانات رفاهی، امکان ارتباط با خانواده و نظارت مستمر بر وضعیت آنان تصریح نموده و مراجع ذی‌صلاح مکلف به اجرای این مقررات هستند. همچنین برخلاف توصیف ارائه‌شده در مکاتبه، در مراکز نگهداری رسمی جمهوری اسلامی ایران ساختاری تحت عنوان «سلول انفرادی» به مفهومی که در برخی گزارش‌ها مطرح می‌شود وجود نداشته و در موارد استثنایی، استفاده از واحدهای مجزا صرفاً در چارچوب مقررات قانونی، با امکانات لازم و تحت نظارت مراجع ذی‌صلاح انجام می‌شود.

همچنین قوانین جمهوری اسلامی ایران حق برخورداری زندانیان از خدمات درمانی و مراقبت‌های پزشکی را در تمامی مراحل تحت نظر، بازداشت و اجرای مجازات تضمین نموده و در صورت طرح هرگونه ادعا درباره وضعیت جسمی یا روانی افراد، سازوکارهای قانونی لازم برای بررسی و رسیدگی به آن پیش‌بینی شده است.

بدیهی است بهره‌مندی زندانیان از برخی تسهیلات و امتیازات قانونی، از جمله تماس تلفنی، ملاقات و سایر امکانات ارتباطی، مستلزم رعایت ضوابط ناظر بر حفظ نظم، امنیت و انضباط مؤسسات کیفری نیز هست. قوانین و آیین‌نامه

حاکم بر سازمان زندان‌ها، در صورت سوءاستفاده از این تسهیلات یا استفاده از آنها برخلاف اهداف قانونی، اعمال محدودیت‌های متناسب، ضروری و موقت را تحت نظارت مراجع ذیصلاح پیش‌بینی نموده‌اند.

در پرونده حاضر نیز برخی محدودیت‌های موقت در بهره‌مندی از امکانات ارتباطی، پس از احراز سوءاستفاده از تسهیلات اعطاشده و انتقال اطلاعاتی که بر اساس بررسی‌های انجام‌شده با واقعیات پرونده و شرایط نگهداری انطباق نداشته و متعاقباً از طریق نمایندگی سیاسی دولت متبوع نامبردگان در رسانه‌های آن کشور منتشر شده بود، و با هدف جلوگیری از استمرار این روند و حفظ نظم، امنیت و انتظام مؤسسه کیفری اتخاذ گردید. این اقدامات در چارچوب قوانین و مقررات مربوط، با رعایت اصول ضرورت و تناسب و تحت نظارت مراجع ذیصلاح انجام شده و ماهیتی انتظامی، پیشگیرانه و حفاظتی داشته است؛ از این‌رو، نمی‌توان آن را به عنوان محرومیت خودسرانه از حقوق زندانیان یا اقدامی مغایر با تعهدات قانونی و حقوق بشری تلقی نمود.

د- ارزیابی منابع و مستندات مورد استناد

جمهوری اسلامی ایران یادآور می‌شود که بخش قابل توجهی از مطالب منعکس شده در مکاتبه حاضر بر اطلاعات منتشرشده در منابع رسانه‌ای غیررسمی یا منابعی استوار است که امکان راستی‌آزمایی مستقل آنها فراهم نبوده و مستند به اسناد رسمی، آرای قضایی یا اطلاعات قابل احراز نیست. استناد به چنین اطلاعاتی و تکرار آنها بدون بررسی مستقل و بدون اخذ اطلاعات از مراجع رسمی ذی‌صلاح، با اصول بی‌طرفی، دقت، عینیت و صحت‌سنجی که از الزامات حرفه‌ای گزارشگری حقوق بشر محسوب می‌شوند، سازگار به نظر نمی‌رسد.

هـ- جمع بندی

جمهوری اسلامی ایران ادعاهای مطرح‌شده در خصوص فقدان مبنای قانونی بازداشت، نقض نظام‌مند تضمین‌های دادرسی عادلانه و نیز استفاده ابزاری از اتباع خارجی در فرایندهای قضایی را مردود دانسته و تأکید می‌نماید که رسیدگی‌های قضایی در جمهوری اسلامی ایران صرفاً بر اساس قوانین موضوعه، ادله موجود در پرونده و تصمیمات مراجع قضایی صالح انجام می‌شود. تابعیت اشخاص تأثیری در برخورداری آنان از حقوق و تضمین‌های قانونی نداشته و اتباع خارجی نیز همانند سایر اشخاص از حقوق مقرر در قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران بهره‌مند هستند.

جمهوری اسلامی ایران ضمن تأکید مجدد بر تعهد خود به حاکمیت قانون، استقلال قوه قضائیه، رعایت حقوق اشخاص و تضمین دادرسی منصفانه در چارچوب قوانین و مقررات ملی، بر این باور است که ارتقای واقعی حقوق بشر مستلزم گفت‌وگوی سازنده، احترام به اصل حاکمیت دولت‌ها، رعایت اصول بی‌طرفی، عینیت، عدم گزینش‌گری و اتکاء به اطلاعات دقیق، معتبر و قابل راستی‌آزمایی است. جمهوری اسلامی ایران آمادگی خود را برای استمرار تعامل سازنده با سازوکارهای حقوق بشری سازمان ملل متحد، در چارچوب مأموریت‌های مقرر و بر پایه احترام متقابل، اعلام داشته و انتظار دارد تمامی گزارش‌ها و مکاتبات نیز با رعایت همین اصول و بر مبنای اطلاعات مستند، متوازن و قابل احراز تهیه و تنظیم شوند.